

Nr 246.

Av herr **Indebetou**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 228, angående anslag till lots- och fyrinrättningen med livräddningsanstalterna m. m.

Genom Kungl. Maj:ts proposition nr 228 har för innevarande riksdag framlagts ett förslag till en fullständig reglering av staten för lots- och fyrinrättningen med livräddningsanstalterna.

Att denna betydande fråga sålunda efter flerårigt fördröjande äntligen i sin helhet blivit bragt närmare sin slutliga lösning, skall förvisso hälsas med tillfredsställelse ej endast av den personal, vars ekonomiska förhållanden därav beröras, utan även av hela vårt lands sjöfartsintresserade allmänhet.

Under de tio år som förflutit sedan i samband med ombildning av lokalförvaltningen vid lotsverket en avsevärdare löneförbättring för personalen vidtogs, har gång efter annan framkommit krav på ett ytterligare förbättrande av fyr- och lotspersonalens ekonomiska ställning, dock utan att dessa i någon mera betydande omfattning kunnat vinna vederbörligt beaktande.

Ej heller ledde den av lotsverkets personalförening den 27 augusti 1908 framlämnade petitionen om ändrade avlöningsvillkor till annat resultat än fortsatta utredningar och till några mindre tillfälliga löneförbättringar åt de sämst situerade av personalen. Orsakerna härtill äro företrädesvis att söka dels i bristen på tillräckliga medel för lotsverket och dels i de olika meningar, som varit och fortfarande äro rådande om lämpligaste sättet för ett undanröjande av de i många fall synnerligen ojämna inkomstmöjligheterna för särskilt lotspersonalen.

Med full rätt torde man kunna utgå från den principen, att om staten, för tillgodoseende av sjötrafikens fullt berättigade krav på lots-hjälp, anser nödigt stationera en eller flere lotsar å en mindre livligt trafikerad plats, det även är statens plikt att bereda dessa lotsar en fullt betryggad existens, även om sjötrafikens ersättning för lotshjälpen

ej uppgår till ett för lotsarnas utkomst tillräckligt belopp. Att staten även till en viss grad fullgjort denna sin skyldighet kan visserligen ej förnekas, men något enhetligt system har därvid ej tillämpats och ej heller har fördelningen av dessa s. k. uppmuntringspengar måhända i längden blivit fullt rättvis.

De grundprinciper, varefter lotsarnas avlöning bör bestämmas, synas kunna framläggas sålunda:

1) varje i lotsverkets tjänst på ordinarie stat anställd person bör tillförsäkras en minimiinkomst, som sätter honom i stånd att skäligen försörja sig och sin familj,

2) därutöver utgående avlöningsförmåner böra ställas i rätt proportion till det utträttade arbetet, och

3) avlöningssystemet bör ordnas så, att sjöfarten kan påräkna bliva betjänad på ett fullt tillfredsställande sätt.

Vad nu denna sista punkt beträffar så torde det vara uppenbart, att de säregna förhållanden, under vilka lotsarna utöva sitt ofta farliga och ansträngande arbete samt det stora beroende vari sjöfarten är av lotsarnas initiativ och påpasslighet, tydligen ådagalägga olämpligheten av att grunda ett lönesystem för lotsarne på de allmänna löneprinciper som tillämpas för statsfunktionärer i allmänhet.

Hittills hava ej heller lotsarnes lönevillkor haft något vidare gemensamt med dem som tillämpas inom övriga statens verk, utan hava lotsarna som bekant å de större lotsplatserna huvudsakligen haft sin inkomst bestämd av den s. k. lotslottens storlek, under det att, såsom ovan nämnts, lotsarna å de mindre stationerna fått sin ofta ganska obetydliga inkomst av lotsningen avsevärt förbättrade genom s. k. uppmuntringspengar eller tillfällig arvodesförhöjning, vilket förfarande dock i allmänhet medfört en högst olika inkomst även för å samma plats stationerade lotsar, samt därjämte ej givit någon garanti för en framtida trygg existens.

Vid tillgodoseendet av ovannämnda berättigade krav från såväl lotspersonalen som sjöfarten kan åtminstone tvenne vägar väljas. Antingen låta det nuvarande systemet bibehållas — varvid, som bekant, hela inkomsten av lotsens arbete för betjänande av sjöfarten tilldelas lotsen och hans å samma lotsplats varande kamrater — och samtidigt låta personalen å de mindre lotsplatserna dels erhålla en avsevärd förhöjning av nuvarande uppmuntringspengar och tillfälliga löneförbättringar samt dels få till stånd en utjämning av dessa förmåner, så att varje i tjänst varande lots, vars lotslott ej uppginge till exempelvis 1,400 kronor årligen, finge en fyllnadslön utöver lotslotten upp till detta belopp.

Eller också kan man välja den princip, som i kungl. propositionen följts, nämligen att tillförsäkra varje lots en fast årslön såsom arvode för prickning och andra hans åligganden för staten och därjämte låta honom såsom tjänstgöringspengar få en viss procent av vid respektive lotsplats influtna lotspengar.

Söker man jämföra dessa olika alternativ med nuvarande kostnader och om man därvid utgår ifrån att samtliga nuvarande förmåner för lotspersonalen i form av uppmuntringspengar och tillfälliga löneförbättringar skulle bibehållas även för de lotsar, som därigenom jämte lotslotten redan år 1912 hade en inkomst av 1,400 eller därutöver, så finner man att 108 lotsar skulle behöft få ytterligare bidrag av staten varierande mellan 11 och 892 kronor för att år 1912 kunna uppnå en minimiinkomst av 1,400 kronor.

Detta skulle medföra en ökad kostnad för lotsverket av kronor 25,172 utöver vad som i form av uppmuntringspengar och tillfälliga löneförbättringar år 1912 utbetalades till de sämst lottade lotsarna.

Tager man därjämte i betraktande att utav det år 1913 av riksdagen beviljade särskilda anslaget av kronor 62,500 såsom en tillfällig förbättring av lotsarnas och fyrpersonalens lönevillkor, för lotsarna under år 1914 beräknats ett belopp av kronor 21,500 och vidare bemärker att en del lotsar härigenom under detta år kunna erhålla en sammanlagd årsinkomst av högst kronor 1,360, så framgår därav att detta anslag av tillsammans kronor 21,500 ej vidare skulle under ovan gjorda förutsättningar behöva utgå.

Statsverkets verkliga utgift utöver den nuvarande skulle enligt 1912 års statistik således bli kronor 25,172 minus 21,500 kronor eller i runt tal 3,500 kronor.

Anser man däremot en minimiinkomst av kronor 1,400 pr år vara för låg för lotsarne och att denna bör höjas till kronor 1,500 pr år, så skulle 119 lotsar komma i åtnjutande av detta särskilda lönetillägg varierande från 111 kronor till 992 kronor pr lots. En sådan minimilön åt lotsarne skulle för staten medföra en ökning av kronor 36,523 minus 21,500 kronor eller i runt tal 15,000 kronor.

För så jämförelsevis ringa kostnadsökning skulle de sämst lottade lotsarna således erhålla den av personalföreningen bland andra dess krav framställda begäran om en minimilön av kronor 1,500 under det att de övriga lotsarna bibehölles i sina nuvarande inkomstbelopp. Principiellt kan visserligen häremot göras den anmärkningen, att dessa 108 respektive 119 lotsar härigenom för mycket finge typen av statstjänare med fast lön och att de kunde befaras komma att förlora det intresse

för tjänsten, som det nuvarande systemet med lotsarnes beroende av lotspengarnes storlek otvivelaktigt medför.

Men den praktiska betydelsen härav bleve dock i själva verket ej så stor, ty sjötrafikens behov av lotsning är till de orter där dessa lotsar äro stationerade i allmänhet ganska ringa.

Med dessa resultat för ögonen synes det med fog kunna starkt ifrågasättas om ej lotspersonalens lönefråga såväl vore enklast löst på sätt här ovan föreslagits som även från sjöfartssynpunkt bäst löst.

Under alla omständigheter innebure detta förslag en fullgod tillfällig lösning medan en omarbetning av såväl nuvarande lotstaxor i och för sig som även en vittgående omläggning av dessas tillämpning å olika orter och under olika årstider försiggick.

Härtill kommer att ett bibehållande av den nuvarande avlöningsprincipen ej liksom Kungl. Maj:ts förslag framtvingar en helt ny uppställning i riksstaten av lotsverkets inkomster och utgifter.

För den som i likhet med mig hyllar den uppfattningen att lotsverket borde bli likställt i riksstaten med andra affärsdrivande verk, såsom post- och telegrafverken, och få sig tillförsäkrade såsom inkomst fyr- och båkavgifterna samt eventuellt även andra av utrikessjöfartens särskilda beskattningar, som benämnas lastpengar, är det uppenbart att en lönereglering, byggd på det system, som under generationer visat sina goda egenskaper och åt vårt land framskapat och bevarat en i allmänhet god och skicklig kår av lotsar, är att föredraga.

Att däremot i riksstaten upptaga lotsarnas inkomster av sitt arbete synes mig olämpligt och ej alls nödvändigt för att riksdagen skall kunna få liknande bestämmanderätt över lotsverket som över förutnämnda affärsdrivande ämbetsverk. Riksdagen finge ändå bestämmanderätt över fyr- och båkavgifternas storlek — vilket förut avgjorts av Kungl. Maj:t — samt såsom hittills över lastpengarna. Därjämte finge riksdagen bestämma över lönevillkoren för lotsstyrelsen, lostbefälet, fyrpersonalen, besättningarna å lotsfartygen, personalen vid livräddnings- och undervisningsanstalterna samt över utgifterna för materialens underhåll och pensionsstaten för verkets personal.

Det andra alternativ, vilket, såsom tidigare anförts, kan komma under övervägande vid lösningen av lotspersonalens lönefråga, är ett utbyggande på den princip, som i propositionen följts, nämligen fast årslön jämte viss procentandel av lotsens arvode för lämnad lotshjälp. Men härvid är att bemärka faran för att intresset hos lotsarne för sin tjänst lätt kan minskas om den fasta lönen sättes hög i jämförelse med andelen av ersättningen för lotsens inkomst av sitt lots-

ningsarbete. Vill man till sjöfartens nytta söka bibehålla lotsarnas hittillsvarande intresse för sin tjänst och deras plikttrohet i arbetet, så bör lotsens inkomst i största möjliga utsträckning göras beroende av hans arbete.

För övrigt är det ju tydligt att, ju högre inkomst andelsprocenten av lotslotten giver lotsen i jämförelse med den fasta lönen, desto bättre för både lotsarna och sjöfarten, men ett fullt tillgodoseende härav skulle dock medföra alltför stora kostnader för statsverket.

Man måste därför söka nå det inom rimliga kostnadsgränser principiellt bästa och kommer därvid att stanna vid statskontorets förslag härutinnan. Med fasthållande av principen att ej mer än nödvändigt göra lotsarna till statstjänstemän i vanlig mening, utan låta deras årsinkomster i största möjliga utsträckning bli beroende av deras eget arbete, men samtidigt tillförsäkra alla lotsar en garanterad minimiinkomst, har statskontoret förordat en fast årlig lön av kronor 1,300 jämte 100 kronor i beklädnadsersättning samt 50 % av respektive lotslott, vilket belopp skulle anses som tjänstgöringspengar.

Mästerlotsarna skulle därutöver få sitt lönetillägg höjt från 60 till 100 kronor pr år efter 15 års tjänst.

Utan vidare ålderstillägg för lotsarna skulle denna beräkningsgrund ställa sig ur kostnadssynpunkt ungefär lika med propositionen, om man följer Kungl. Maj:ts beräkning av de 3 ålderstilläggen till kronor 136,500 och beräknar samtliga lotspengar till 1,200,000 kronor.

Visserligen kan, såsom även i kungl. propositionen skett, häremot anföras, att betydelsen av ålderstillägg är synnerligen stor å de platser där lotspengarna inflyta sparsamt och att dessa utgöra en välbehöflig säker inkomstökning för lotsarna »vid en tidpunkt, då lotsens utgifter i allmänhet stego genom bildande av familj».

Detta sistnämnda skäl för ålderstillägg är ju en synpunkt som synes önskligt kunna i någon mån tillmötesgå, även med vetskap om att sådant ålderstillägg ökar utgifterna för lotspersonalens lönereglering rätt avsevärt. Vad vidare omtanken om lotsarne å de minsta platserna beträffar, så är den visserligen mycket erkännansvärd, men å andra sidan får man ej förbise den å många lotsplatser synnerligen ringa tjänstgöringsskyldigheten. Och jag anser mig ej göra t. ex. de tre lotsarna vid Torekov någon orätt, då jag anser att utförandet av lotsningen och utsättandet av 2 prickar pr år för dem vardera äro väl betalda med 1,412 eller eventuellt 1,512 kronor. Likaså synes lotsen vid Örskär vara skäligen ersatt för 20 lotsningar och utsättandet av två prickar med 1,400 i lön och 189 kronor såsom 50 % av lotsinkom-

sten därstädes. De 5 duktiga lotsarna på Väderöarna å västkusten göra sig ofta kända för verkliga bragder, när det gäller att bistå nödställda fartyg, och äro värda allt erkännande därför, men deras ersättning härför och 7 lotsningar samt tillsynen av en prick pr man och år utgör i lön 1,500 kronor jämte 101 kronor i halv lotslott. Enligt kungl. propositionen skulle dessa sistnämnda härför få 1,700 resp. 1,800 i fast lön och 80 kr. andel av lotspengarna — allt efter 1912 års statistik. Ser man däremot efter huru de olika förslagen ställa sig å de medelstora eller större lotsplatserna, så får en mästerlots vid t. ex. Furusund (1,500 + 1,218), 2,718 efter statskontorets förslag och (1,800 + 973) 2,773 efter Kungl. Maj:ts förslag. År 1912 utgjordes hans inkomst av lotsningen (2,436 + 60) 2,496 kronor. Alltså en ökning av resp. 222 kronor och 277 kronor i årsinkomst. Hans arbete utgjorde underhållet av $8\frac{2}{3}$ prick och 104 verkställandet av lotsningar.

Vid Sundsvall åter hade en mästerlots år 1912 (3,647 + 60) 3,707 kronor och finge enligt Kungl. Maj:ts och statskontorets respektive (1,800 + 1,458) 3,258 och (1,500 + 1,823) 3,323 kronor, alltså en *minskning* av 1912 års inkomster av resp. 449 och 384 kronor. För denna inkomst utförde varje lots cirka 104 lotsningar och eftersåg ungefär 2 prickar. Mästerlotsarna i Göteborg, som år 1912 hade en inkomst av (4,947 + 60) 5,007 kronor, skulle enligt Kungl. Maj:ts förslag få (1,800 + 1,978) 3,778 kronor och enligt statskontorets (1,500 + 2,473) 3,973 kronor för cirka 213 lotsningar och underhållet av en prick pr man. *Nedsättningen* av deras inkomster bleve 1,229 och 1,034 kronor efter resp. förslag. Ehuru dessa nedsättningar sålunda ej skilja sig i någon större grad är det dock givetvis önskvärt att dessa bliva så små som möjligt. Även med hänsyn härtill är således statskontorets förslag att föredraga.

Av här bifogade tabell framgår klart den förändring i inkomster som lotsarne å varje lotsplats erhålla genom respektive Kungl. Maj:ts och statskontorets förslag till lönereglering i jämförelse med deras inkomster enligt medeltalet av 1906—1912 års statistik. Vid här ovan gjorda beräkningar har jag nämligen ej ansett att 1913 års lotslott och trafikförhållande böra läggas till grund för en jämförande beräkning, då det sistnämnda året ej motsvarar sjötrafiken under ett normalt år utan var exceptionellt livligt.

Särskilt synes mig tabellen tydligen ådagalägga, att även om lotsarne å de mindre platserna i många fall få en högre slutlön genom de tre ålderstilläggen och 40 % av lotslotten, så komma de dock genom statskontorets förslag under de år ålderstilläggen ej börjat utgå i åt-

njutande av en större inkomst än enligt propositionen. Detta uppväger visserligen till en viss grad de första ålderstilläggen, men man måste ju medge att om lotsen genom långvarig sjukdom urståndsättes att tjänstgöra och sålunda endast har lönen att leva av, så framträder behovet av ålderstillägg i högre grad.

Tanken på att såsom en ersättning för risken av dylika fall ävensom för den avsevärda reduceringen av lotsarnes å de större platserna inkomst låta lotsarne få åtminstone ett ålderstillägg av 100 kronor från efter exempelvis 6 års oförvitlig tjänst, synes därför ligga ganska nära till hands, ehuru, såsom förut antytts, man kan hysa vissa principiella betänkligheter att ens framdeles öka fasta lönen. Under i övrigt lika kostnader skulle man då här hava att jämföra Kungl. Maj:ts förslag å 480,000 kronor (40 % å 1,200,000 kronor) såsom andel å lotspenningar jämte 136,500 kronor i ålderstillägg eller tillsammans 616,000 kronor å ena sidan mot å andra sidan 600,000 kronor såsom andel i lotspennningar och cirka 45,500 kronor i ålderstillägg, tillsammans 645,000 kronor.

Vid första påseendet kan således här synas föreligga en ökning av 29,000 kronor utöver Kungl. Maj:ts förslag. Men om man tager i betraktande att lotspenningarne år 1912 gingo upp till ett belopp av 1,352,573 kronor och år 1913 till 1,485,000 kronor, så torde lotspenningarne med fullt fog kunna beräknas till 1,300,000 kronor för de närmaste åren. Vid sådant förhållande få lotsarne visserligen en ökning av sina lotslotter av tillsammans 50,000 kronor, men staten får också i inkomst av lotspenningarne ytterligare 50,000 kronor att användas till extra arvode åt lotsar, ålderstillägg eller andra såsom förslagsanslag upptagna utgifter. Budgetens ställning bör således bliva tillsynes 21,000 kronor gynnsammare än vad Kungl. Maj:t beräknat. Härtill kommer det beaktansvärda förhållandet, att enligt vad som från lotspersonalen närstående håll meddelats komme en lönereglering enligt statskontorets förslag jämte ett ålderstillägg att omfattas med ganska allmän tillfredsställelse av personalen, och komme flertalet även av dem, som genom förslaget finge reducerade inkomster, säkerligen omedelbart att anmäla sin övergång till denna nya inkomststat, även om de ej voro tvungna därtill. Härigenom skulle förslagsanslaget å 75,000 kronor såsom inkomstfyllnad till å gammal stat kvarstående personal väsentligen kunna reduceras.

En annan ändring av statskontorets förslag finner jag mig även böra förorda, nämligen beträffande villkoren för övergången till den nya lönestaten. Med hänsyn till den för många lotsar särskilt å de större platserna avsevärda försämringen av nuvarande inkomster som förslaget

innebär, får jag i likhet med kommissionen och lotsstyrelsen föreslå frihet för personalen att övergå å ny stat eller ej.

Av de jämförelser som å sidan 120 i kungl. propositionen finnas mellan nuvarande kostnader för lotspersonalens avlöning och de här ovan berörda förslagen framgår, att båda dessa medföra en avsevärd kostnadsökning mot nu, men att förslagen äro sins emellan ganska lika.

Med hänsyn till rent statsfinansiella skäl borde således ett förordande av det första alternativet vara det riktigaste, men på grund av de framställningar som från lotspersonalen gjorts om erhållande av fast årslön, minst 50 % av lotspenningarne och ålderstillägg, och särskilt med hänsyn till att lotsen härigenom erhåller en avsevärt tryggare ekonomisk ställning än enligt det första alternativet, får jag ansluta mig till kungl. propositionens princip om fast lön och viss procentandel av lotspenningarne jämte ålderstillägg, dock med den ändring att andelsprocenten i likhet med statskontorets förslag sättes till 50 % och att ett ålderstillägg erhålles efter 6 års ordinarie tjänst, samt att övergångsfrihet till ny stat medges lotsarne.

Under det jag sålunda blott velat fästa riksdagens uppmärksamhet på det första alternativet, för den händelse att lotspersonalens lönefråga av en eller annan orsak ej skulle finna sin lösning vid denna riksdag, får jag hemställa att, med godkännande i övrigt av Kungl. Maj:ts proposition nr 228,

riksdagen ville besluta sådan ändring av nämnda proposition, att lotsarne erhålla 50 % andel i lotspenningarne och därutöver efter 6 års oförvitlig ordinarie tjänst tillerkännas ett lönetillägg av 100 kronor samt att ordinarie lotspersonalen må erhålla frihet kvarstå vid nuvarande avlöningssätt även om de av förutvarande bestämmelser äro skyldiga övergå till den blivande nya staten.

Stockholm den 21 juli 1914.

E. INDEBETOU.

Bilaga.

Lotsdistrikt och lotsplatser.	Högsta medelinkomst för lots åren 1906—1912.	Alternativ I.		Alternativ II.	
		Kungl. prop:s förslag med tre ålderstillägg.	Vinst eller förlust i förhållande till medel- inkomst.	50 % med ett ålderstillägg samt lön m. m. enligt kungl. prop.	Vinst eller förlust i förhållande till medel- inkomst.
Övre norra.					
Salmis	2,066	2,190	+ 124	2,113	+ 47
Kalix	1,883	2,399	+ 516	2,373	+ 490
Malören	1,704	2,285	+ 581	2,232	+ 528
Töre	1,456	2,282	+ 826	2,226	+ 770
Liggskär	1,233	2,137	+ 904	2,046	+ 813
Luleå	2,922	2,868	+ 54	2,961	+ 39
Rödkallen	2,720	2,716	— 4	2,770	+ 50
Rönnskär	2,297	2,568	+ 271	2,586	+ 289
Romsö	2,279	2,530	+ 251	2,538	+ 259
Storkåge	1,166	2,022	+ 856	1,903	+ 737
Ursviken	1,955	2,434	+ 479	2,418	+ 463
Bjuröklubb	1,326	1,977	+ 651	1,847	+ 521
Ratan	2,615	2,596	— 19	2,620	+ 5
Bredskär	2,417	2,575	+ 158	2,593	+ 176
Järnäs	3,600	3,044	— 556	3,180	— 420
Nedre norra.					
Skag	1,735	2,332	+ 597	2,290	+ 455
Örnsköldsvik	1,878	2,450	+ 572	2,379	+ 501
Ulfö	2,039	2,433	+ 394	2,442	+ 403
Härnö	3,578	3,131	— 447	3,289	— 289
Sundsvall	3,075	2,928	— 147	3,035	— 40
Stockviken	1,692	2,328	+ 636	2,286	+ 594
Agö	2,693	2,776	+ 83	2,846	+ 153
Lilljungfrun	2,569	2,727	+ 158	2,785	+ 216
Gåsholma	2,968	2,767	— 201	2,834	— 134
Gävle	4,036	3,309	— 727	3,512	— 524
Fagervik	918	1,963	+ 1,045	1,829	+ 911

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 4 saml. 108 häft. (Nr 246—247.) 2

Lotsdistrikt och lotsplatser.	Högsta medelinkomst för lots åren 1906—1912.	Alternativ I.		Alternativ II.	
		Kungl. prop:s förslag med tre ålderstillägg.	Vinst eller förlust i förhållande till medel- inkomst.	50 % med ett ålderstillägg samt lön m. m. enligt kungl. prop.	Vinst eller förlust i förhållande till medel- inkomst.
Örskär.....	1,300	1,940	+ 640	1,800	+ 500
Öregrund	1,759	2,187	+ 428	2,110	+ 351
Svartklubben	2,104	2,405	+ 301	2,382	+ 278
Mellersta.					
Arholma	1,258	1,863	+ 605	1,704	+ 446
Söderarm.....	1,481	2,100	+ 616	2,000	+ 516
Furusund	2,672	2,644	— 28	2,680	+ 8
Sandhamn	3,622	3,149	— 473	3,311	— 311
Stockholm	2,656	2,761	+ 105	2,826	+ 170
Mälaren	2,136	2,338	+ 202	2,298	+ 162
Dalarö	2,654	2,737	+ 83	2,797	+ 143
Huvudskär	1,605	2,012	+ 407	2,090	+ 485
Landsort	1,843	2,413	+ 570	2,391	+ 548
Sävsund	1,345	1,788	+ 443	1,610	+ 265
Visby	1,933	2,329	+ 396	2,286	+ 323
Färösund.....	1,278	1,857	+ 579	1,696	+ 418
Kylej	1,772	2,193	+ 421	2,116	+ 344
Slite	1,428	1,983	+ 555	1,854	+ 426
Härvik	1,405	1,958	+ 553	1,822	+ 417
Ijugarn	1,351	1,824	+ 473	1,635	+ 304
Ronehamn	1,175	1,760	+ 595	1,575	+ 400
Burgsvik	1,108	1,803	+ 695	1,629	+ 521
Klintehamn	1,196	1,788	+ 592	1,610	+ 414
Östra.					
Nyköping	1,364	2,017	+ 653	1,897	+ 533
Oxelösund	4,917	3,582	— 1,335	3,852	— 1,065
Norrköping	3,622	3,145	— 477	3,306	— 316
Arkö	2,017	2,415	+ 398	2,368	+ 351
Mem	1,467	1,898	+ 431	1,747	+ 280
Häradsskär	1,355	1,831	+ 476	1,664	+ 309
Stedsholmen	1,160	1,804	+ 644	1,630	+ 470

Lotsdistrikt och lotsplatser.	Högsta medelinkomst för lots åren 1906—1912.	Alternativ I.		Alternativ II.	
		Kungl. prop:s förslag med tre ålderstillägg.	Vinst eller förlust i förhållande till medelinkomst.	50 % med ett ålderstillägg samt lön m. m. enligt kungl. prop.	Vinst eller förlust i förhållande till medelinkomst.
Idö	1,681	2,282	+ 601	2,228	+ 547
Strupö	1,237	1,931	+ 694	1,788	+ 551
Kräkelund	1,291	1,755	+ 464	1,669	+ 378
Figeholm	1,221	1,972	+ 751	1,840	+ 619
Oscarshamn	2,135	2,428	+ 293	2,410	+ 275
Påskallavik	1,564	2,181	+ 617	2,102	+ 538
Wällö	1,180	1,812	+ 632	1,640	+ 460
Mönsterås	1,236	2,025	+ 789	1,906	+ 770
Timmer nabben	1,150	1,848	+ 698	1,685	+ 535
Pataholm	1,185	1,790	+ 605	1,612	+ 427
Grankullavik	508	1,757	+ 1,249	1,572	+ 1,064
Borgholm	1,297	1,816	+ 519	1,645	+ 348
Skäggenäs	1,549	2,123	+ 574	2,028	+ 479
Kalmar	1,777	2,411	+ 634	2,388	+ 611
Bergkvara	1,334	2,032	+ 698	1,915	+ 581
Degerhamn	1,245	2,076	+ 831	1,970	+ 725
Södra.					
Långören	1,233	1,747	+ 514	1,558	+ 325
Aspö	1,818	2,307	+ 489	2,259	+ 431
Arpö	1,122	1,919	+ 797	1,773	+ 651
Gökalv	1,853	2,221	+ 368	2,151	+ 298
Tärnö	1,387	1,915	+ 528	1,769	+ 382
Karlshamn	{ 2,413	—	57	—	93
	{ 2,001	2,356	+ 355	2,320	+ 319
Pukavik	1,088	1,871	+ 783	1,714	+ 626
Hanö	1,340	1,922	+ 582	1,778	+ 438
Sölvesborg	2,341	2,430	+ 89	2,413	+ 72
Åhus	3,231	2,860	— 371	2,950	— 281
Simrishamn	1,634	2,161	+ 527	2,077	+ 443
Ystad	1,843	2,437	+ 594	2,421	+ 578
Trälleborg	2,283	2,565	+ 282	2,581	+ 298
Öresund, södra	1,982	2,373	+ 391	2,341	+ 359

Lotsdistrikt och lotsplatser.	Högsta medelinkomst för lots åren 1906—1912.	Alternativ I.		Alternativ II.	
		Kungl. prop:s förslag med tre ålderstillägg.	Vinst eller förlust i förhållande till medelinkomst.	50 % med ett ålderstillägg samt lön m. m. enligt kungl. prop.	Vinst eller förlust i förhållande till medelinkomst.
Limhamn	2,928	2,871	— 57	2,964	+ 36
Malmö	3,911	3,264	— 647	3,455	— 456
Landskrona	3,190	2,976	— 214	3,095	— 95
Råå	3,269	3,007	— 262	3,134	— 135
Hälsingborg	3,295	3,018	— 277	3,148	— 147
Öresund, norra	1,833	2,289	+ 456	2,236	+ 403
Höganäs	1,511	2,160	+ 649	2,075	+ 564
Torekov	1,220	1,780	+ 560	1,600	+ 380
Västra.					
Halmstad	3,017	2,859	— 158	2,949	— 68
Falkenberg	1,516	2,066	+ 550	1,958	+ 442
Varberg	1,712	2,187	+ 475	2,109	+ 397
Mönster	1,234	1,749	+ 515	1,562	+ 328
Vrångö	2,256	2,504	+ 248	2,505	+ 249
Brännö	2,968	2,742	— 226	2,802	— 166
Göteborg	4,286	3,412	— 873	3,642	— 644
Marstrand	2,038	2,290	+ 252	2,238	+ 200
Uddevalla	2,408	2,441	+ 33	2,429	+ 21
Käringö	1,117	1,807	+ 690	1,634	+ 517
Gullholmen	1,367	2,023	+ 656	1,904	+ 537
Lysekil	2,947	2,686	— 261	2,733	— 214
Smögen	3,398	2,843	— 555	2,928	— 470
Dyngö	1,580	2,112	+ 532	2,016	— 436
Vaderöarna	—	1,787	—	1,610	—
Havstenssund	1,374	2,028	+ 654	1,910	+ 536
Nordkoster	1,335	1,941	+ 606	1,801	+ 466
Strömstad	3,252	2,777	— 475	2,846	— 406

Anm. Summan i kolumnen »Högsta medelinkomst för lots åren 1906—1912» erhålles genom att till medellotslotten för åren 1906—1912, vid de platser, där dylika inkomstförmåner alla eller delvis åtnjötas, lägga summan av *uppmuntringspenningar*, *tillfällig arvodesförhöjning* och *värdet av naturaförmåner*, och som år 1910 med *högsta* belopp utgick till någon vid platsen anställd lots.